

هشت حدیث ناب از امام رضا(ع)

۴ شهریور ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۵۴

در آستانه ی سالروز میلاد امام رضا قرار داریم ضمن تبریک این میلاد خجسته هشت حدیث ناب را از آن امام که عالم آل محمد(ص) لقب داده شده است با شرحی مختصر تقدیمتان می کنم:

حدیث یکم:

السَّخِيُّ يَأْكُلُ مِنْ طَعَامِ النَّاسِ لِيَأْكُلُوا مِنْ طَعَامِهِ؛ سخاوتمند از طعام مردم می خورد تا از طعامش بخورند.

شرح:

انسان گل سرسبد هستی است و اجتماعی آفریده شده است. لازمه ی همین رفت و آمدها و اجتماعی بودن استفاده از طعام همدیگر است. در پرتو همین روابط اجتماعی می توان با دوستان با شرافتی آشنا شد که از نظر اسلام از دست دادن هریک از آنها بدتر از دست دادن شریف ترین عضو بدن است. از برکت همین طعام دادن ها و مهمان داشتن ها گناه میزبان ریزش می کند و زمینه ی برکات بعدی رحمت های الهی نازل می شود.

با این وصف برخی از خانواده ها بسیار کم مهمان هستند و سفره ی مهمانی و طعام دادن آنها گاه تا چند ماه بسته باقی می ماند! گویا باطن (بخیل) آنها میگوید اگر به دعوت فلانی بروی یا ارتباطات نهاری و شامی داشته باشی بدون تردید دیگران نیز چند روز بعدش تلافی خواهند کرد. از اینرو نه طعام کسی را می خورند و نه حاضرند به کسی طعامی بدهند.

حدیث دوم:

التَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ نِصْفُ الْعَقْلِ؛ اظهار دوستی به مردم، نیمی از خرد و عقل است.

شرح:

در روایت آمده است انسان با دوچیز می تواند محبت مردم را جلب کند. مادیات و اخلاق . و چون از نظر اقتصادی ضعیف تر آن هستیم که به همگان بذل و بخشش اقتصادی داشته باشیم فقط یک راه برای جلب محبت دیگران باقی می ماند و آن خوش اخلاقی و محبت کردن به مردم است.

به یقین در طلوعه ی مهرورزی به دیگران، سلام کردن وجود دارد. با تقدیم سلام به دیگران این پیام منتقل خواهد شد که سلام کننده سلامتی طرف مقابل را از خداوند می خواهد. سلام حامل این نکته است که بنده به دنبال رفاقت با شمایم و نسبت به شما حالت تواضع دارم.

کسی که سلام می کند به طرف مقابلش که فرد یا خانواده یا جامعه است اعلام قطعی می کند، و تعهد واقعی می دهد، که از جانب من در جان و مال و آبروی خود در امان باشید، و یقین بدانید که شرّ و زیان و خسارت و ضرر از سوی من به جان و مال و آبروی شما نخواهد رسید.

حدیث سوم:

أَفْضَلُ مَا تُوَصَّلُ بِهِ الرَّحِمُ كَفُّ الْأَذَى عَنْهَا؛ بهترین صله رحم، خودداری از آزار آنان است.

شرح:

بسیاری از مردم با ارحامشان دوستانه و خداپسندانه ارتباط دارند. برخی ها خویشان را در محدوده ی بسیار محدود محصور کرده اند!

عده ای نیز طرفدار صله ی ارحام هستند ولی به علت های متعدد از جمله کینه، حسادت ها و بگو و مگوهای تنگ نظرانه ارتباط آنها پایدار نیست گاهی سه ماه ارتباط دارند ولی سه سال در کویر قهر بودن فرو می روند!

به فرموده ی امام رضا(ع)برترین صله ی رحم این است که آزار دیگران را در برنداشته باشد. صله ارحامی که به دنبال آن آرامش خانواده ای جان دهد با برترین صله ی ارحام فاصله ها دارد.

حدیث چهارم:

عَوْنُكَ لِلضَّعِيفِ أَفْضَلُ مِنَ الصَّدَقَةِ ؛ به ضعیف کمک کردن، افضل از صدقه است.

صدقه در اسلام عزیز جایگاه بسیار بالایی دارد با این حال امام رضا(ع) فرموده اند برتر از صدقه، کمک کردن به انسانی ضعیف است.

شرح:

به یقین برخی از افراد از نظر بینشی ضعیف هستند و بسیاری از نظر اقتصادی، و کمک کردن اقتصادی و مشاوره دلسوزانه دادن به نیازمندان برتر از صدقه خواهد بود. گاهی مشورت دادن جانی را حفظ و گاهی جانی را می گیرد.

شخصی که عاقبت امر او به خودکشی ختم شد قبل از خودکشی به دیگری می گوید: در زندگی مشکلات فراوانی دارم و تا کنون چند بار خودکشتن به ذهنم رسیده است و سپس برخی از مشکلاتش را بیان می کند. رفیقش می گوید عجب مشکلاتی داری اگر من هم به جای شما بودم تا کنون خودم را کشته بودم!

بدون تردید اگر آن شخص مشاوره فهمیم داشت و دلسوزانه او را دلداری می داد و به او راهکارهایی نشان می داد و یا حداقل او را امیدوار می کرد، هرگز آن خودکشی شوم اتفاق نمی افتاد.

حدیث پنجم:

اَلْمُؤْمِنُ اِذَا غَضِبَ لَمْ يُخْرِجْهُ غَضَبُهُ مِنْ حَقِّ مُؤْمِنٍ رَا خَشْمَهِ مِنْ حَقِّ حَقٍّ خَارِجٍ نَمِي سَارِد.

شرح:

برخی ها تا قصه و قضیه ای پیش نیامده است، خونسردند و ظاهری متین و مومن دارند ولی به صرف این که مشکلی نمایان می شود و یا از نظر انتخاباتی سلیقه های متفاوتی پیدا می کنند، بدترین حرف ها و گاه تهمت ها و پرونده سازی ها را نثار همدیگر می کنند!

به فرموده ی امام رضا(ع) چنین افرادی ، به درجه ی مومنی نرسیده اند و گرنه با آمدن غضب و خشم نیز ناحق ها را در جای حق جای نمی دهند. و آن گونه بی باکانه سخن نمی گویند.

حدیث ششم:

لَاخُ الْأَكْبَرِ بِمَنْزِلَةِ الْآبَاءِ بَرَادِرِ بَزْرَگَرِ بَه مَنزِلَه پَدَر اَسْت.

شرح:

هر چند بسیاری از افراد احترام برادر بزرگ خود را دارند ولی در جامعه دیده شده است بعضی به راحتی با برادر بزرگشان در می افتند و گاه تا چند سال نیز همه نوع ارتباط را قطع می کنند! حتی گاهی فرزندانشان را نیز به قطع ارتباطات مجبور می کنند!

حدیث هفتم:

عبادت پر روزه داشتن و نماز خواندن نیست، و همانا عبادت پر اندیشه کردن در امر خداست.

شرح:

برخی ها نماز می خوانند و روزه می گیرند ولی زن و فرزند آزار نیز هستند! برخی اهل عبادتند ولی با آمدن انتخاباتی چنان جناحی سخن می گویند و تهمت می زنند که با کهکشانی از توبه شاید مرضی رضای خداوند قرار بگیرند.

برخی روزه و نماز را بر پا می دارند ولی با احتکار و گرانفروشی جان ضعیفان و کوخ نشینان را به لب می رسانند!

بعضی ها نمازی و روزه ایند ولی چنان بد اخلاقند که تارکان نماز را بر ترک نماز تشویق می کنند!

و بسیار اهل نماز و روزه اند ولی چون درجه ی معرفت هایشان متفاوت است به فرموده ی پیامبر(ص) فاصله ثواب نمازهایشان زمین تا آسمان است!

به یقین همه ی کسانی که به جایی رسیده اند علاوه بر نماز و روزه و... با تفکر رفیق بوده اند. عبادتی که بر اساس تفکر پایه ریزی نشود، زود نیز ضایع می شود.

حدیث هشتم:

الْأَنْظَرُ إِلَى دُرْبَةِ مُحَمَّدٍ عِبَادَةٍ؛ نَظَرِ مَحَبَّتِ آمِيزِ بَه ذَرِیَه پِیامبر، عبادت اَسْت.

شرح:

از منظر مکتب رسول الله (ص) ذریه ی حضرت رسولا (ص) دارای جایگاه ویژه ای هستند به همین دلیل پیامبر عزیز اسلام فرمودند:
:احبوا اولادی الصالحون لله والطالحون لی.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۳۱۳۶۲/ع-رضا-امام-ناب-حدیث-هشت>